

அபிராமி அந்தாதி

ஆய்வுரை

59 வது செய்யுள்

★ நானாரென்

★ உள்ளமார்

★ நானங்களாரென்னை

★ யாரறிவார்

இப்பாடலின் பாராயண பவல் ;
நவராத்திரி நாயகியின் பூஜைப் பலன்
கிடைத்தல்

வேலிப்பிடு டிஸ்கைக் கலை

வழக்கம்பரை

செழிபுரம்.

1995

பணி தொடர அப்பாளை வேண்டுகின்றோம்

இராணுவ நடவடிக்கையால் சென்ற மாதம் முதல் பலர் இடம்மாறி வாழ்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. வழக்கம்பரை அம்பாளின் நித்திய பூசைகள் யாவும் தடையின்றி நடைபெறவும் நாம் ஒருவேளையாவது அப்பாளை தரிசித்து வணங்கும் வாய்ப்பை பெற்றோம். எமது பகுதியிலுள்ள அனேக ஆலயங்களில் நித்திய பூசைகள் தடைப்பட்டது. வழக்கம்பரை அம்பாளின் நித்திய பூசைகள் நடைபெற நாம் கொடுத்து வைத்தவர்களாவோம்.

பெரும் துன்பம். எங்கள் சொந்த வீடுகளில் இருந்து வெளியேறினோம். எறிகணை தாக்குதல் 21-08-1995 இல் நடைபெற்றது. எங்கள் முன்னிலையில் வழக்கம்பரை அப்பாள் ஆலய முன்பாகவுள்ள இடங்களில் இரண்டு எறிகணைக் குண்டுகள் விழுந்து வெடித்தது. ஒருவர் காயம் அடைந்தார். நாம் எவ்வித இடரும் இல்லாது தப்பிக் கொண்டோம். நல்லமாக வாழ்ந்து வருகின்றோம். தினமும் ஒரு வேளையாவது அப்பாள் ஆலயத்தில் அபிராமியந்தாதி படித்து உக்தி செய்ததன் பலன்தான் இடர்ஏற்படமைக்கு காரணம் என நம்புகின்றோம்.

எறிகணை தாக்குதல் ஆரம்பமான நாள் முதல் இரவு பகல் மக்கள் வந்து அம்பாளின் ஆலயத்தில் தஞ்சம் அடைகின்றனர். ஆறு தல் பெறுகின்றனர். ஓடி வருபவர்களுக்கு அபயம் அளித்து ஆறுதல் கொடுக்கும் அம்பாளின் அருட்கடாட்சம் யாவரது உள்ளங்களில் நிறைந்துள்ளதை நாம் கண்டு இன்புறுகின்றோம்.

அபிராமியந்தாதி ஆய்வுரை வெளியிட நாம் ஆரம்பித்த நாள் முதல் எப்படியும் நூறு பாடல்கள் ஆய்வுரையை வெளியிட வேண்டும் என்ற முழுநம்பிக்கையுடன் பணியைத் தொடர்ந்துள்ளோம். எறிகணை வந்தால் என்ன, வேறு என்ன நடந்தாலும் நாம் எடுத்த கருமம் நிறைவு பெற அம்பாளின் கடைக்கண் பார்வையையே வேண்டுகின்றோம் இன்று 59 வது பாடல் சூத்தரை எமது பஜனைச் சபையில் வெளியீடாக வெளியிடுகின்றோம்.

(தொடர்ச்சி கடைசிப் பக்கம் பார்க்க)

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

59 வது செய்யுள்

புலவர் திரு க. சந்தானராமன் M. A

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்லது என்றுன் சவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக் கின்றிலேசு; ஒற்றைநீள் சிலையும்
அஞ்ச அம்பும் இக்கு அலராக நின்றாய்; அறியார் எனினும்
பஞ்ச அஞ்ச மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பாலரையே.

அ. ஒற்றை நீள்சிலையும் அஞ்ச அம்பும்

இக்கு அலராக நின்றாய்

1. ஒப்பற்ற நீண்ட வில்லாகவும், ஐந்து அம்புகளாகவும், முறையே கரும்பினையும் மலர்களையும் தாங்கி நிற்பவளே என அழைக்கிறார். இஞ்ச என்ற வடசொல் இக்கு என வந்தது. கரும்பு என்பது பொருள்.
2. "மனோரூபேட்சு கோதண்டா" என்ற சகஸிரநாமப்படி அம்பிகை மனமெண்ணும் கரும்புவில்லைத் தாங்கி நிற்கிறாள் அவ்வாறே "பஞ்ச தன்மாத்திர ஸாயகா" என்றபடி ஐந்து தன் மாத்திரைகளின் வடிவான ஐங்கணைகளையும் கொண்டிருக்கிறாள். ஐம் பொறிகளை நெறிப்படுத்தி, மனத்தினை ஒருநிலைப்படுத்தி உண்மை நினைக்கும் தன்மைமீனை அளிச்சுவல்சுவள் நீயே எனச் சுட்டிக்காட்ட, கரும்பு வில்லினையும் மலரீக் கணைகளையும் குறிப்பிட்டார்.
3. அம்பிகையின் கரத்தில் தாங்கப்படுவதால் கரும்புகில் ஒப்பற்ற தன்மை எய்திவிடுகிறது. அச்சிறப்பால் 'ஒற்றை' என்று அழைக்கப்பட்டது. மனத்தின் வடிவாகி அதன் ஆழத்தையும் உணர்த்தும் வகையில் சிலையினை 'நீள்சிலை' என்றார்.
4. அம்பிகை திரிபுரசுந்தரிகோலத்தில் கரும்பு வில்லும் மலரீக்கணைகளும் தாங்குகிறாள். ஆனால் அக்கோலம் அமர்ந்த நிலையிலேயே இருக்கும். அவற்றைத் தாங்கிய அம்பிகை நிலைத்து நிற்பதால் 'நின்றாய்' என்றார். "உலகெங்குமாய் நின்றாள்" எனவும் "அனைத்தையும் நீங்கிநிற்பாள்" எனவும் மூன்பு கூறினார்.

5. திருக்கடவூரில் அபிராமியம்பிகை கரும்பு விலிலும் மலர்க்கணையும்தரித்த அலங்காரம் கொள்பவள். அவற்றைத் தாங்கி அபிராமியார்க நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருவதாலும் 'நின்றாய்' என்றார்.

ஆ. தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்லது என்றுன் தவ நெறிக் கே நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன்

1. முன்பாட்டில் கூறியவாறு அவளது சரணாம்புயமூலமல்லால் வேறு அடைக்கலம் இல்லை என்பது தெரிந்திருந்தும் அவளது வழிபாடாகிய அல்லது, இடையறாச் சிந்தனையாகிய தவநெறியில் மனதைப் பழக்க நினைத்தேனில்லை என மற்றவர்களின் தன்மையினைத் தம்மீது ஏற்றிக் கூறிக்கொள்கிறார் அபிராமிப்பட்டர். ஏனெனில் அவர் நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் அவளையே நினைத்திருந்தவர்.

2. 'ஈது' என்றது முன்பாட்டில் குறிப்பிட்ட அத்தஞ்சத்தையே ஆகும். அதுவன்றிப் பிற அடைக்கலம் இல்லையென நன்கு தெரிந்திருந்தும் அவளது வழிபாடாகிய பரஆகம பத்தியினைப் பயில நினைக்காத பிற அடியவர்களுக்காக வருந்துகிறார்.

3. தவநெறியென்பது அவளை வழிபடும் நெறியும், இடையறாது சிந்திக்கும் தன்மையுமே ஆகும். மீண்டும் இங்கு சுந்தரர் திருத்துறையூரில் தவநெறி வேண்டிப் பிறந்த உரலாற்றினை நினைவு கொள்ளுதல் தெளிவினைத் தரும். உலகாயத வாழ்வில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் உள்மனத்தால் எப்போதும் எண்ணியிருத்தலும் சிறந்த தவநெறியே ஆகும்.

4. சக்தி வழிபாடாகிய ஸ்ரீவித்யா நெறியும் சிறந்த தவத்துக்கு ஒப்பானதாக எண்ணப்படுவதால் அதனையே தவநெறியென்றார் எனினும் ஆம்.

ஸ்ரீவித்யா நெறி முன் செய்த தவத்தின் பயனாகவே இப்பிறவியில் எய்தப்பெறுவதாலும் அதனைத் 'தவநெறி' எனலாம்

5. இடையறாச் சிந்தனையாகிய அத்தவ நெறியில் நெஞ்சம் எளிதில் பதிந்து விடாது, முன் செய்த புண்ணியம் உடையவர்களுக்கு எளிதில் பதிந்து விடும். ஆனால் ஏனையோர் என் செய்தவது? அந்த நெறியில் சிறிது சிறிதாகப் பழக வேண்டும். அதனையே நெஞ்சம் பயில நினைத்தல் என்றார்.

6. "பயில்தொறும் பண்புடையாளர் தொடர்பு" என்ற திருக்குறளில் 'பயிலுதல்' என்ற சொல் பழகுதல் என்ற பொருளில் வருகிறது. "பக்தர்கள் பயில வந்து" என்ற சுந்தரர் தேவாரத்தில் 'அடிக்கடி' என்ற பொருளில் வருகிறது. எனவே அத்தவநெறியில் அடிக்கடி பழகி ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

7. "அப்பாஸத்தினால் (பயித்சியால்) அத்தவநெறியில் ஸ்யல்வாயாக" என பகவத்கேதையில் பார்த்தனுக்குக் கண்ணன் உபதேசிக்கிறான். "நீந்தக் கற்றுக் கொள்பவன் அடிக்கடி பலமுறை பயனில்லாத முயன்று இறுதியில் கற்றுக் கொள்கிறான். அவ்வாறே இறையனுபவத்தில் பழகிக்கொண்டவன் அவ்வீறே இன்பமாகிய கடலில் நீந்தமுடியும்" என்கிறார். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர். அபிராமிப்பட்டரும் தஞ்சம் வேறு இல்லை என்று அறிந்தபின் அவளை எண்ணும் தவநெறியில் நெஞ்சம் பழகி அதனை எய்த நம்பால் வலியுறுத்துகிறார்.

8. சரணாம்புயமே கதி தஞ்சம்பிறிதில்லை என்ற அபிராமிப்பட்டரின் கருத்து, கிழக்கண்ட தாயுமானவர் பாடலிலும் காணப்படுகிறது
 நாதகிதன், என்றாதன், முக்கட்பிரான்
 வேத வேதியன், சிவன்விடையூர்தி மெய்ப்
 போதமாய் நின்ற புண்ணியன் பூந்திருப்
 பாதமே கதி மற்றிலை பாழ் நெஞ்சமே.

தாயுமானவர் 'பூந்திருப்பாதமே கதி' என்றார். சரணாம் புயமல்லது கண்டிலன் — ஈதல்லது கண்டிலன் என்கிறார். தாயுமானவர் 'நின்ற புண்ணியன்' என்றார் அபிராமிப்பட்டர் 'இக்கு அலராக நின்றாய்' என்கிறார். 'மற்றிலை' என்றார் முன்னவர். 'பிறிதில்லை' என்றார் பின்னவர். "பாழ்நெஞ்சை" அழைத்துப் பகன்றார் முன்னவர். நெஞ்சம் பயில நினைக்கச் சொல்கிறார் பின்னவர்.

9. அறியார் எனினும் பஞ்ச அஞ்ச மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பாலரையே.

1. உலகியலில், பஞ்சைவிட மென்மையான பாதங்களுடைய தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகள் தவறு செய்த பொழுதும் அடிக்கமாட்டார்கள்.

2. 'வேற்றுப் பொருள் வைப்பு அணி' என்ற உத்தியில் இங்கு அம் பிசையினைத் தண்டிக்கவேண்டுகிறார். உலகில் சராசரித் தாய்மார்களே தவிர்த்து குழந்தைகளை அடிப்பதில்லை உலக அன்னையாகிய நீ, அனைத்தும் அறிந்த நீ, என்னைத் தண்டிப்பாயோ? என வினவாமல் வினவுகிறார்.
3. பஞ்சினையும் கண்டு தாய்மார்களின் அடிகள் அஞ்சுகின்றன. அவ் வளவு மென்மை பெற்றது அவர்களின் அடிகளேன வகுணீப்பது நூன்மரபு. 'பஞ்செனச் சிவக்கும் மென்கால் தேவி' என்பார் கம்பரும்.
4. 'அஞ்ச' என்பதனை மெல்லடியார் அடியார் என இரு வேறு பொருள்களில் ஆண்டிருக்கிறார். ஓசைநயமும் உயர்ந்த இலக்கிய நயமும் காண்கிறோம். 'கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள்' என்றார் முன்பும்?
5. 'அடியார் பெற்ற பாலகரையே' என்றது தம்மக்கள் என்ற திருவள்ளுவர் குறிப்பிடும் நயத்தை ஒத்திருக்கிறது.
6. பெண்ணினத்தை பராசக்தியின் வடிவாகக் காண்பதே தேவி வழி பாட்டின் ஓர் அங்கமாகும். அபிராமிப்பட்டர் இங்குப் 'பஞ்ச அஞ்ச மெல்லடியார்' என்று அவர்களைச் சிறப்பிப்பதுடன் தவறிழைத்தாலும் பெற்ற பாலரைத் தண்டிக்காத கருணையுள்ளனத்தையும் காட்டுகிறார்.
7. 'அறியார்' என்ற சொல் 'அறியாதவர்கள்' என்ற பொருளினைய மட்டும் கொடுப்பதன்று. கருணையொன்றினை அன்றிப் பிறி தெரணறினை அறியாதவர்கள் எனவும் மடம் அல்லது வெகுளித் தன்மையினை யுடையவர்கள் எனவும் பொருள் கொடுத்து நிற்கிறது.
8. 'பொல்லாத செய் எண்ணில் தாய் தள்ளல் நீதமோ? புகலிடம் பிறிதமுண்டோ' என்ற தாயுமானவர் பாடல் அடிகளில் மீண்டும் அபிராமிப்பட்டரின் கருத்துக்களை காண்கிறோம்.
9. தேவி வழிபாட்டில் 'சுவரஸினி' பூஜை என்னும் பெண்ணின வழி பாடும் உண்டு. அப்போது தாய்மார்களை அம்பிசைவாகவே கருதி உபசரிப்பர். அவர்களது தீருவடித்துகளை அம்பிகையின் பாததாளியாகவே கருதிப் போற்றும் வழிபாட்டினைத் தேதியூர் சாஸ்திரிகள் அவர்களது செளந்தரியலகரி மரையில் காணலாம். 'சுவரஸினி' பூஜை செய்த பலன் அடைதலே இப் பரடலின் பராராயணப் பலனும் ஆகும்.

அமரர் ஆத்மஜோதி ஆசிரியர்
திரு நா. முத்தையா அவர்களின்
மறைவுக்கு அஞ்சலி

கடைநா நாட்டுக்குச் செல்லும் செய்தியை எமது வீடு தேடி வந்து கூறிச் சென்றவர் அமரர் "ஆத்மஜோதி" ஆசிரியர் திரு நா. முத்தையா அவர்கள். நலமாக திரும்பி வரருங்கள் என்று கூறி வழிஅணுப்பி வைத்தோம்.

நீண்ட காலமாக எங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பல் வகைப் பணிகளை நிறைவு செய்து வந்தார். இவர் பண்ணாகம் கிராமத்தில் ஓர் சத்சங்க சாதனை வட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்து ஆத்மீக சாதனையில் யாவரும் பங்கு கொண்டு நலமாக வாழ்வுகள் என்று வழிகாட்டியுடன், பல அன்பர்களது வீடுகளுக்கு சென்று செயல்முறைப் பயிற்சியை காட்டிக் சென்றவர்.

அமரருடன் நூவலப்பிட்டியில் நீண்டகாலத் தொடர்புடன் வாழ்ந்த அமரர் திரு செ. திருநாவுக்கரசு பெறியியலாளர் மறைவு கேட்டு அன்னாரது இல்லம் வந்து குடும்பத்தினருக்கு ஆறுதல் கூறிய துடன் நினைவஞ்சலி உரையும் எழுதி அனுப்பியிருந்தார்.

தமது பல வெளியீடுகளை எம் மூலம் பிரிக்கு கிடைக்கச் செய்வதில் மிக வல்லவராக விளங்கியவர் திரு நா. முத்தையா மாஸர் அவர்கள். எமக்கு கடிதத் தொடர்புகள் மூலமாக பல் வகை விடயங்களை தெழிவு படுத்தியவர். இவரது சஷ்டியார்த்த பூர்த்தியை பண்ணாகம் விசுவத்தனை முருகப்பெருமான் ஆலயத்தில் நடாத்தி பெருமை கொண்டோம்.

எமது இடத்திற்கு வருகை தரும் போது பலர் பயன்பெறும் சிறப்புரைகளை வழக்கம்பரை அம்மஸ் கோயிலில் நிகழ்த்தி பலரது விருப்பங்களை நிறைவு செய்க நிகழ்வு என்றும் எமக்கு நினைவைத் தரும் எங்கள் நெஞ்சங்களில் நிறைந்து வாழும் அமரர் திரு நா. முத்தையா மாஸர் சேவையை நினைவு கொண்டு அன்னாரது ஆத்ம சாந்திக்கு பிரார்த்திப்போம்.

வணக்கம்

இங்ஙனம்

க. வாமதேவன்

பழனைச் சபையாரி சார்பாக

எங்கள் இப் பணிக்கு லண்டனில் ஈழமும் அன்பர் வழக்கம் பரை திரு சி. சந்திரகுமார் தமது தாயார் மூலமாக ரூபா 300/-றும் உட்கொண்டையைச் சேர்ந்த அன்பர் திரு வே. குணரத்தினம் ரூபாய் 100/-றும் கிடைக்கச் செய்துள்ளனர். இவர்களுக்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இப்பாடலின் பலன் அம் பாளை வணிகியதன் பலன் கிட்டு தல் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லோருக்கும் இப் பலன் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அவாவுடன் இப்பாடலை மட்டும் தனிமையாக வெளியிடுகின்றோம். பயன் பெறுங்கள் நவராத்திரி காலத்தில் இவ் பவளியீடு நலமாக அமையும் என்று நம்புகின்றோம். 60 வது பாடலில் சந்திப்போம்.

“பலனைச் சபையார்”